

EUSKARAZKO IPUI BERRIYAK.¹

AZALKAYA: SAYO BAT.

Azariya, Zakur jantziyan.

Azariyak mozturik
 atzeko isatza,
 nai izan zuben artu
 zakurraren antza.
 Ala onen larrubaz
 tapaturik ongi,
 ollo usaian joan zan
 basarrizbasarri.
 Sarri usandurikan
 bat biziro ona,
 itzegiteko zuben
 billatu gizona.
 Zeñari esan zion
 miñez egon zala,
 eta lur aldatzera
 zijoala ara.
 Bada baldin bazuben
 ark gustoa ala,

beraren serbitzari
 geldituko zala.
 Gizona arkiturik
 eraro itz artan,
 bueno geldizedilla
 bada zion esan.
 Etziran zortzi egun
 pasa geldituta,
 non asi zan nabaitzen
 egaztien palta.
 Geroz etzan egunik
 etzanik bat galtzen,
 da esatea andik
 ollorik paltatzen.
 Ontaz kejurikan
 zegoala gizona,
 zakurrari ots egin
 zion beregana.

(1) Fábulas señaladas con PREMIO EXTRAORDINARIO en los Juegos florales celebrados en esta Ciudad en 1884. (Véase pág. 146).

Esanaz: *¿Zertan eztek
egiten zaunkikan?
ire zaunkik eztiat
aitu oraindikan.
—Jauna, eranzun zion,
ez nezake egiñ,
zeren detan oraindik
artzen aboan miñ.
—Egintzak esan zion
bigarrengo chandan,
zer zaunka modu dekan
nik jakin dezadan.
Orduban zan zaunkaka
zakur ura asi,
bañan zaunkatzat zuben
egiten ki, ki, ki.
Onetan igarririk
etzala zakurra,
ezpada azariya*

eta bera zarra,
mugitu zan gizona
eskopeta billa,
bañan azari zarra
izanik abilla,
ankartetik pasata
asirik igasi
etzan arren pintikan
geiago ikusi.

.
Onek erakustendu
serbitzari charrak,
dirala ondatzeko
askotan bazterrak.
Nor dan begiratzeko
ongi aurrenean,
penaz arki eztediñ
biyaramonean.

Zaldiya, Gizona eta Astoa.

Zaldi bat maite zuben
bere nagusiyak,
zeren osatzen zizkan
naiera guziyak.
Ongi jaten zuben ta
etzuben nekerik,
nagusiya gañean
eraman besterik.
Beiñ onek joan bearrik
erbeste batera,
kaja diru bat zion

eman bizkarrera.
Esanaz: *eraman zak
au nere tokijan
ni oñez bakarrikan
joango nauk mendijan.*
Segiduban asi zan
zaldiya kejatzen,
zeren zuben karga ark
ondocho nekatzen.
Irichi ziranean
lenengo errira,